

KURÝR

měsíc padajícího listu 1976

5

měsíčník
jihlavských skautů

Tulákem zůstanu

Amo, T.O. Old zálesák, Havířov

Cožpak to nechápeš ?
Zapomeň na vše,
sbal si pinkl
a vrať se zpět.
Zapomeň na to,
že byls kdys tulákem.

Proč !?
To nechápu.
To není život ?
To je jen ... ?

Ne, to nemohu.
Tulákem jsem byl
a Tulákem
zůstanu.

Vandrákův týden * Arny

CHECHAGUO

Twigi, T.S.

Píši jen pro kamarády,
kteří vědí co znamená
slovo c h e c h a g u o.
Chechaguo
spolu s bílým mráčkem na obloze,
s kapkou rosy v trávě,
s odřenejnou patama v kanadách,
s malátnou únavou...
Jdeš prvně cestou vyšlapanou.
S tím vším krásným
tak neobyčejně.
První stisk dlaně.
Ahoj !
A najednou stojíš a nevíš jak
dál.
Jsi prostě c h e c h a g u o .

Vždy se ti stane,
nedělní že potkáš vlak.
Z hlubin lesů se jím vrátíš zpět.
Zůstaň ještě chvíli
se mnou
než zahouká vlak.
Pět šedých dnů je přede mnou
a dva krásné za mnou.
Patero lístků z kalendáře utrhnu
a opět mě čeká vlak.
Dva krásné dny jsou přede mnou
a pět šedých za mnou.

Rajón na nebi

Měl jsem rajón na nebi
a ranní rosou a mlhou
jsem ho vyleštil tak,
že jsem se nemusel za nic
stydět,
protože
po večerním mramoru červánků
se začalo třeptit
a lesknout tak,
že všichni
zůstávali v tichém úžasu stát.

Medved
30

TRAMP
rávou spálenou i říčkou rozvodněnou,
oklemlí, kopci, přes vrcholky skal ;
korát starou usku zaprášenou
ěl ten kluk, co se touhle štrekou hnal.
roč asi chtěl být výš a dál ?
tem, úsměv mu v tváři hrál.
estůj a též jdi štrekou celou :
Go, go, my boy, go, go, old fellow !

(ze sbírky "SRDCEM TULÁKA") Patrick, T.S.

Kam arádi, kam arádky

Úvodníky jednotlivých čísel „KURÝRA“ byly vždy plny optimismu a nemalých plánů do budoucna. Proto se mi dnešní slova píší velmi těžce. Musím Vám totiž oznámit, že dnešní číslo je předposledním. Řada nepříznivých okolností nutí redakci „KURÝRA“, aby se na dlouhou dobu odmlčela. V opačném případě by totiž nesla následky, které by neublížily pouze jejím členům, ale do značné míry by poškodily i dobré jméno čs. trampingu.

A my v redakci se cítíme být natolik trampy, že nechceme hrát vabank ...

Nestihli jsme udělat mnoho, neudělali jsme však ani málo. Do určité míry můžeme být s dosavadní prací spokojeni. Zvláště proto, že se nám dostávalo veliké podpory přátel z mnoha koutů republiky. Věříme, že jim na některém potlachu budeme moci kamardovsky stisknout pravici; stejně tak i věříme, že „KURÝR“ obživne v budoucí době opět.

Jménem redakční rady Vám všem

modrou oblohu,
suchou stezku
a vítr do plachet

řeje

Patrick

Jihlava 14. 1. 76

Od renesance k trampingu

5

S použitím dostupných pramenů píše Patrick

4. SKAUTING B.P.

Skauting generála Roberta Baden-Powella, lorda of Gillwell, má zcela jiný charakter než Setonův Woodcraft. Jedná se o třídně zaměřenou polovojskovou organizaci. Indiánská romantika zde ustupuje do pozadí, stejně jako některé emotivní prvky Woodcraftu. Cílem R.B.Powella je výchova mládeže k odříkání, k službě králi a poslušnosti k nadřízeným, k samostatnému životu v tvrdých přírodních podmínkách. Vychází ze zásad, které musel R.B.Powell uplatňovat coby důstojník koloniální armády / známé např. válkou s africkým národem Burů /.

Zakladatel československého skautingu, profesor Antonín Benjamin Svojsík, ve své knize "Základové skautingu", vydané v r. 1920 nákladem Čs. obce sokolské v Praze, potvrzuje výše uvedená slova nejednou zmínkou:

str. 3 : " V cizině počali si všimati mládeže bedlivěji. Je charakteristické pro věc samu, že byla to právě silná rasa anglosaská, Američané a Angličané, kteří poprvé a nejintenzivněji pochopili ohromnou důležitost zdárné výchovy mládeže pro blaho národa vlastního i celého člověčenstva jako celku. Práce účastnili se tam pedagogové, lékaři, politikové, filosofové, i kruhy vojenské. Výsledkem těchto odborných snah je výchovný systém, všeobecně nyní známý pod jménem SKAUTING";

str. 22 : " Jisté je, že romantické prvky, poezie, láska k přírodě, dostaly se do skautování zásluhou Setonovou, organizace, pořádek a kázeň jsou dílem Baden-Powellovým".

Setonův znak Lesní moudrosti

Anglický odznak SCOUTS BOYS

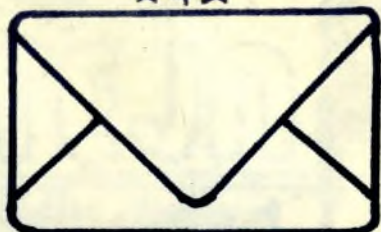
5. WOODCRAFT V ANGLII

Anglie se stala nejen kolébkou skautingu B.P., ale i kolébkou pokračovatele Setonových myšlenek v Evropě, spisovatele a malíře Johna Hargraveho - Bílé Lišky.

J. Hargrave se narodil r. 1894 v Anglii. Na cestách se svým otcem - malířem krajinářem, poznal venkov a přírodu, kterou si zamiloval. Po založení Boys Scouts, kdy anglická mládež nadšeně táboří, vstupuje Hargrave do jejích řad. Vyhýbá se však vojenskému výcviku a inspekcím vojenských činitelů a dbá spíše o zálesáctví ve skautingu. Stává se brzy Lone Scoutem - Osamělým skautem a vidí, že i jiní činí totéž. Mezi Lone Scouty dostává jméno Bílá Liška. Vlastním studiem prohlubuje v národopisném muzeu své zálesácké vědomosti a tehdy se také poprvé dozvídá o Ernestu Thompsonu Setonovi - Černém Vlku, jehož existence a dílo bylo při vzniku skautingu B.P. opomíjeno. Po osobním setkání se Setonem v r. 1912 v Anglii se rozhodl Hargrave vrátit skauting B.P. původní myšlenky a metodě E.T.S. Jeho první práce Lonecraft vyvolala prudký odpor vedení BOYS SCOUTS, který utichl až před I. světovou válkou. Po návratu z války je Bílá Liška pozván ke spolupráci s hlavním stanem Scouts Boys. Poznává, že skauting po válce ztratil mnoho ze svého kouzla a dal si za úkol najít příčiny tohoto jevu. V duchu Lesní moudrosti píše články do časopisu The Scout, které jsou členstvem bouřlivě přijímány a vedení anglických skautů ho proto prozíravě ustavuje vedoucím pro tábornictví a lesní moudrost. Když Hargrave začal na tomto poli pracovat, nachází velmi brzo "kořen zla" ve skautingu Anglie. Je jím Královský list / The Royal Charter v r. 1918 /, který dusí každou revizi jednání a znemožňuje členskou kontrolu. V listopadu 1920 poukázal na tuto skutečnost v tisku, čímž se dotkl slabiny skautingu B.P. a již 13. ledna 1921 je vyloučen z organizace Boys Scouts.

Hargrave splnil svůj úkol - seznámil veřejnost s myšlenkami Setonova Woodcraftu a... / o tom až v příštím čísle KURÝRA /

Kurýr

přivezl...

...z vandru v Nizkých Tatrách

Krásný blažený spánek, ani nevím, co se mi už pěkného zdálo a najed-

nou je tu nějaké zvonění. Zvláštní. Mocné. Co to jen může být? Zvonění neustává. Ač spím takříkajíc pod širákem, nikoho a nic kolem sebe nevidím. Bodejť také jo! Schoulen hluboko uvnitř svého spacího pytle mám tmu jako v pytli. Přemítám, kolik může být asi hodin. Zezdola zaznívá mocný hlas. Ještě, že jsem si vybral na noc docela dobré místo, zde mne nemohou najít, uklidnuji se. No nic, kouknu se, co se vlastně děje. Soukám hlavu ven... Fuj!!! Na mne civí mnoho párů očí. Civí to na mne, jenom mne to rozdupat. A už je tu i bača: "Dobře ste sa vyspali? Hejááá!" Stádo ovčí se pohlo, obešlo mne a se zvoněním zmizelo v lese. Teprve teď jsem si vydechl. Ještě, že neměli s sebou psa!

AMO z T.O. Old Zálesák - Havířov

...z malýho vandru

Je pátek odpoledne. Správně vypucované kanadky, sbalená uzda od čtvrtka, trochu toho

žvance a hlavně zásoba kouření. Pryč z města, pryč od lidí. Na nádraží rychle lístek, krmelcové pivo a výpravčí už dává odjezd místnímu pacifiku. Vystupuji v Dačicích a šlapu po žlutý směrem na Landštejn. Vzal jsem si trochu větší sousto v těch vedrech. Asi dvanáct kiláků za dvě hodiny. Dačice-Bolíkov - Černý les - Vlástkovec - Vlástkovecký rybník. Připravil jsem ohniště, dřevo, vodu a trapem zpátky do Dolního Bolíkova naproti kamarádům k večernímu vlaku. Již z dálky do večerního ticha se ozývalo vědyho vyprazdňování. Kamarád Hroch chrochtal s Belgií a mladej Zobák si připravoval drobný na jeho oblíbený karamely. V místním saloonu jsme vykroupli hlt vynikajícího moku, chvíli jsme se bavili pohledem na místní nalámaný ventily, poslechlí hity hašišáků z magnetáku a pryč.

Cesta na flek šumícím lesem nám pěkně ubíhala. Vyvalenej Měsíc se nám tlemil, když nás strážci hranic začali zjišťovat. Dopadlo to dobře a měli jsme nemalou radost, když jsme zjistili, že umíme číst v mapě lépe než oni. Po krátkém meditování u ohně jsme se odebrali do savany snů. Ráno po spořádání hutné a chutné hrachovky a po zlikvidování ležení se i Belgie rozhodla vylízt ze spacaáku a zabalit svoje kůže. K snídani si dala áčko /více známé to kuřivo pod názvem Partyzánka/ a šlapali jsme pomali dál. U Velkého Rákosního rybníka jsme se chtěli vyčvachtat, ale narazili jsme na pionýry, tak jsme se raděj ploužili dál. U Stálkova jsme kápili na pěkný rybník - Šatlavu. Po vyčvachtání a naplnění našich bacherů jsme se odebrali na Landštejn. Žízňiví jako vlčáci jsme si vyprosili od jedné staré paní hlt vody. Vědy u dotyčné stařeny málem rozebral celou studni. Nejvíce se mi líbily její dotazy typu: "Nejste vandráci?", apod. Mne dokonce nazvala cikánem, asi podle červeného šátku, který pokrýval mou glocnu. Na Landštejn jsme dorazili skoro za tmy. Při dobrém moku, kusu špeku a Hrochově kytaře jsme strávili příjemný večer. Zalehli jsme do houští a už jsme ho brali...

V neděli ráno se nám po velké námaze podařilo vzbudit Hrocha. Byla to fuška. Hroch funěl, škrčel a nazýval nás nepěknými jmény.

Popisovat ráno na věži Landštejna se snad ani nedá. Ten rozhled, lesy, voda, slunce - to se musí vidět. A což teprve, až bude Landštejn opraven!

...a opět cesta do Slavonic. Nádraží, výpravčí píská, vlak má zelenou a my se vracíme domů. Snad zase někdy...

ÁRNY, T.S. Jihlava

Poznámka redakce: Ještě že přišlo tak málo příspěvků na SOUTĚŽ KURÝRA ve vytvoření básně z útržku s rýmy. Už jsme si mysleli, že někomu budeme muset kreslit placku - a takhle aspon máme víc času, protože by bylo trapné ze tří příspěvků do soutěže vylosovat první tři, ne, kamarádi?

KOBRŠTEJN

► Písmo • T.O. OLD ZÁLESÁK • Havířov ◀

/ Zřícenina pomezního hradu z 2. poloviny XIII. století, tvořící s okolními skalami nádhernou kulisu Rejvízku./

Ahoj, ty můj králi Jesenických hor, ty starej brachu !

Aspon touto cestou tě letos zdravím. Odpušť mi, že jsem se letos k tobě nedostal. Co ? Špatně o mně soudíš ! Myslíš si, že jsem nezatoužil opět po tvém tichém a krásném okolí ? Po Rejvízu a všech tvých příbuzných tolik mně blízkých ? Opravdu mi to nevyšlo. Zato moc dobře si vzpomínám na všechny ty chvíle setkání. Také - samozřejmě - na to první. To bylo... To bylo ve dvaasedmdesátém. Byl už večer, šeřilo se, když jsme se hnali k tobě. Od tebe scházeli mladí táborníci, kteří tábořili dole u řeky. Měli pěkný tábor. Ty ses nad nimi nádherně vypínal !

A jak se tak bavili, tak jeden říká : "To až řeknu, že jsem byl v noci na Kobrštejně, to mi doma ani nebudou věřit."

A já mu říkám: "Ale ještě není půlnoc".

"To nevádí, ale byl jsem tam", odvětil. Zasmáli jsme se tomu. Toho večera začalo opět pršet jako všechny dny předtím. Tys nám nabídl svou jeskynku. V té jsme proleželi i celý následující den a teprve ten třetí jsme se vydali dál...

Pak jsme se scházeli dost často. Jistě si vzpomínáš. A v tom týdnu před Jimovou svatbou jsi byl opravdu štědrý ! A o týden později jsem chtěl tvé štědrosti znovu využít s Hailem a Vendulkou a to se mi nevyplatilo. Promiň mi to.

A letos ? Ještě není sice konec, ale kdyby přece jenom, tak Ti slibuji, že při první sebemenší příležitosti se opět stavím.

Zatím tedy

a h o j j j j ! ,

Kobrštejne,

Ty starej brachu !

linoryt od autora, vyznání Kobrštejnu

Když se z branců stanou povolanci, mnohé squaw zalkají po svých hošanech, kteří přijdou o vlasy / což takový průšvih není / a o svobodu / což už průšvih je /. I z naší Krčma-party odešli dva kamarádi do zelených řad - Zobák starší a Planta. Po čtvrtetní slezině jsme je vyprovodili k nádraží a pobyli jsme s nimi v parku před nádražím až do časných ranních hodin za hitparády trampských songů, doprovázených na kytary povolancem Zobákem, Shortym, Hrochem a mnou. Když přišla ta smutná chvíle a Zobák byl nucen nastoupit / ježto Planta odjel již dříve/, snažili jsme se všichni /a bylo nás tam dost / zahnat smutek loučením našim mohutným "ahoóój...", které odrážely kopečky okolo nádraží ještě tehdy, když už z vlaku, vezoucího plno kluků do obávaného neznáma, zbyla jen červená tečka brzdářské lucerny. No, kluci, zlomte vaz! Už to je zase nějaký den a ta blbá cifra se přes všechny svízele přece jenom den ode dne zmenšuje. Tak hlavně - "vydržet" a neztratit glanc, jak říká pan Werich. K tomu hodně štěstí a zdaru přeje za celou redakci KURÝRA všem letošním říjnovým povolancům

Patrick